

rehole – svätého Jána z Boha (1495 – 1550) obdivuje to, že sa nebál robiť neobvyklé veci: dokázal sa odvážne postaviť na stranu znevýhodnených ľudí. „Je to podobné tomu, čo robil ako kňaz, biskup a kardinál súčasný Svätý Otec – Jorge Mario Bergoglio, dnes pápež František, najprv v Južnej Amerike. A pred 500 rokmi to robil svätý Ján z Boha v španielskej Granade. Obaja sa nebáli ani politických, ani iných svetských obviňovaní, vedeli, že evanjelium je len jedno,“ presviedča známy rehoľník a kňaz.

Keďže rehoľa sv. Jána z Boha sa riadi mottom: „Cez telo k duši“, kladiem otázku, či je náročnejšie približovať sa k chorým pacientom, alebo k ich dušiam. „Oboje má svoje radosti i ťažkosti, ale radosti prevyšujú všetky ťažkosti. Ošetrovanie chorých je vlastne umelecká práca. V každom chorom môže byť nejaká rana, ale vždy novým spôsobom ju treba ošetriť,“ dopĺňa ešte brat Richard Jombík OH.

S chorými, ktorí prídu do nemocnice, sa snaží hľadať zmysel života, keď si kladú otázky, prečo trpia. „No keď objavia nový zmysel života, zažijú obrátenie – návrat k Bohu. Stotožňujem sa s názorom súčasného pápeža Františka i emeritného Svätého Otca Bene-

dikta XVI., že v budúcnosti práve malé spoločenstvá prekvasia svet. Abbé Pierre v Paríži začal s malými spoločenstvami a dnes sú z nich nielen veľké komunity, ale sú aj začlenené do celospoločenského diania. Dôležité je, aby si mladí ľudia uvedomili, že povolanie nie je hľadanie. Je to odpoveď na Božie volanie. A ako si v manželstve ľudia sľubujú, že vytrvajú spolu v zdraví i v chorobe, tak rehoľný život i kňazstvo znamená vytrvanie v dobrom aj v zlom, v úspechoch aj neúspechoch. Lebo nie my si volíme, Ježiš hovorí, že on si vyvolil... (Jn 15, 16-17). A keď sa toho človek drží, tak vníma, že Boh si vyberá ľudí tam, kde ich potrebuje,“ dodáva brat Richard a opäť sa rýchlym krokom, ktorým je povestný, presúva za ďalšími ľuďmi, ktorí ho oslovujú... V dynamike služby sa „našiel“ podobne ako jeho rehoľný patrón.

Odchádzajúc z rozhovoru mi ešte zneje v ušiach jeho postreh, že ľudia budú čoraz viac vyhľadávať práve cirkevné nemocnice, kde budú mať nielen v dobe pandémie istotu, že sa tu stále pamätá na ich dôstojnosť. A „garantujú“ to nielen kríže v ambulanciách tejto už 350-ročnej nemocnice.

Andrea Eliášová